

ΛΕΟΝΟΡΑ ΜΠΟΛΤ

ΣΥΜΦΟΡΑ ΣΤΑ ΒΑΘΙΑ ΝΕΡΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ
ΓΚΛΑΝΤΙΣ
ΧΟΣΕ

ΛΟΥΣΙ
ΜΠΡΑΝΤ

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

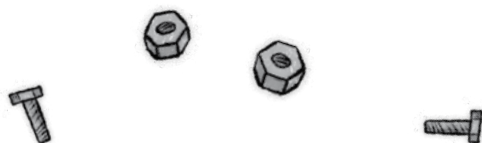

Περιεχόμενα

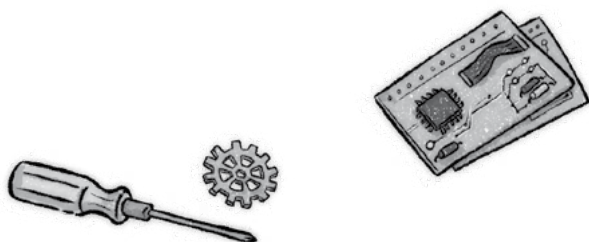

1. Μια μικρή δοκιμή.....	11
2. Μια μέρα χωρίς στολή.....	20
3. Τέρμα το σχολείο.....	32
4. Ένα καφετί σύννεφο.....	43
5. Ο Έκο αγνοείται.....	53
6. Το πανηγύρι της μοίρας.....	62
7. Το μακελειό των κάπκεϊκ.....	75
8. Φυγάδες στο λιμάνι	85
9. Το Χ δε δείχνει το σημείο.....	95
10. Πασαρέλα ναυαγίων.....	107
11. Η ντίσκο της θαλάσσιας ζωής.....	117
12. Στα βαθιά νερά.....	126
13. Απίστευτη κρυψώνα.....	132
14. Ο θάλαμος της ηχώ.....	140
15. Ο πυκνωτής ευτυχίας.....	149

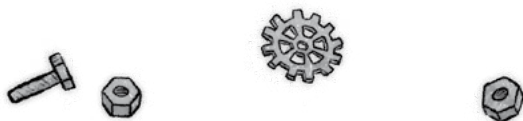

16. Το χαμένο κομμάτι του παζλ..... 159
17. Μια παγίδα στα σκαριά..... 166
18. Μία σωτήρας με τουίντ..... 175
19. Έχετε γεια! 186
20. Επιστροφή στο εργαστήριο..... 199

1

Μια μικρή δοκιμή

Ήταν μια από εκείνες τις λαμπρές μέρες του Σεπτεμβρίου, όταν το καλοκαίρι μοιάζει να μην τελειώνει ποτέ. Ο ουρανός ήταν καταγάλανος, το ζεστό αεράκι έφερνε στη μύτη μια αμυδρή μυρωδιά από γιορταστική φωτιά κι η φύση γύρω από το παραθαλάσσιο χωριουδάκι Σνόρμπερι έλαμπε σαν το χρυσάφι, λες και ο βασιλιάς Μίδας αυτοπροσώπως είχε φτερνιστεί παντού.

Ήταν η τέλεια μέρα για να ρίξει κανείς ένα υποβρύχιο στο νερό με σημείο εκκίνησης τα κλαδιά κάποιου δέντρου.

«Λοιπόν, για να δούμε... Οι μπαταρίες είναι φορτισμένες στο φουλ, τα πηδάκια στη θέση τους, το περισκόπιο είναι κάτω...» Η Λεονόρα Μπολτ μουρμούριζε στον εαυτό της οδηγίες καθώς άναβε διακόπτες στον μεγάλο πίνακα ελέγχου που είχε μπροστά της. Καθόταν στην καμπίνα του εξερευνητή βαθέων υδάτων μήκους έξι μέτρων που κατασκεύασε η ίδια και ονόμασε Υδάτινη Αστραπή. Ήταν σφηνωμένος με τρόπο επικίνδυνο στα ερείπια του δεντροόσπιτου έξω από το σπίτι με τον αριθμό 5 στην οδό Πριμρόουζ.

«Πίεση αέρα – ναι. Επίπεδο καυσίμων – ναι. Ζώνη ασφαλείας βίδρας – οχ, όχι, μισό λεπτό...»

Πάνω στο κασμιρένιο μαξιλάρι του, πλάι στη Λεονόρα, είχε κουρνιάσει ο Νευρικός Μεζές, η βίδρα που είχε για κατοικίδιο. Τα λαμπερά του μάτια την κοίταζαν με μια δόση απογοήτευσης. Τα ρουθούνια του ήταν ορθάνοιχτα. Η Λεονόρα έσκυψε και με τα γεμάτα γράσα δάχτυλά της γαργάλησε την ανοιχτόχρωμη γούνα κάτω στην κοιλίτσα του. Μετά, του φόρεσε τη ζώνη του.

«Μην ανησυχείς, Μεζεδάκι. Θα είναι πανεύκολο».

Ο Μεζέξ έβγαλε ένα χαμηλότονο, τραχύ γρύλισμα και έθαψε το κεφάλι κάτω από τα πατουσάκια του, καθώς η Λεονόρα ολοκλήρωνε τους τελευταίους ελέγχους. Ενώ ρύθμιζε τις βαλβίδες και πάταγε κουμπιά, ένιωθε την έξαψη να αναβλύζει μέσα της σαν τζακούζι γεμάτο ανθρακικό.

Όλα ήταν έτοιμα για τη δοκιμή. Είχε υπολογίσει όλες τις γωνίες και τις ταχύτητες. Νοερά, είχε κάνει πρόβα τη διαδρομή 327 φορές. Η ταχύτητα του ανέμου ήταν χαμηλή και η παλίρροια υψηλή. Όλα θα πήγαιναν απολύτως άψογα.

Η Λεονόρα δεν μπορούσε να ανεχτεί άλλες αναποδιές. Χθες βράδυ, όταν ήταν στο υποβρύχιο πάνω στο δεντρόσπιτο, πειραματιζόμενη με το υπεριώδες φως, έκανε όλους τους σκίουρους της περιοχής να λαμπυρίζουν στο σκοτάδι.* Φώτιζαν

* Κανένας σκίουρος δεν έπαθε κακό κατά τη διαδικασία συγγραφής αυτού του κεφαλαίου. Μερικοί σκίουροι λάμπουν σαν ροζ τσιχλόφουσκες όταν έρχονται σε επαφή με το υπεριώδες φως. Επίσης, τα περιττώματα από τον φασκολόμυ έχουν σχήμα κύβου. Συνεχίστε την ανάγνωση για να μάθετε κι άλλες πληροφορίες από τον απίστευτο κόσμο των ζώων!

τον μικρό κήπο σαν χριστουγεννιάτικα λαμπάκια. Φυσικά, ξαναέκλεισε την υπεριώδη ακτινοβολία αμέσως μόλις το κατάλαβε – αλλά τι θα γινόταν αν το έβλεπαν οι γείτονες; Ήταν ένα ανόητο λάθος. Παραλίγο να την πατήσει. Έπρεπε να είναι πιο διακριτική.

ΒΖΟΥΝ! ΒΖΟΥΝΝΝ!
ΒΖΟΥΟΥΟΥΟΥΝΝΝΝΝΝΝΝΝΝΝΓΚ!

Η Λεονόρα γύρισε το κλειδί στη μίζα και η πετρελαιοκίνητη μηχανή πήρε ζωή. Μεγάλες δίνες γκρίζου καπνού γέμισαν τον κήπο. Τα κλαδιά του δέντρου έτρεμαν και εκτόξευαν τα φύλλα τους ψηλά στον ουρανό. Ο κινητήρας έκανε ένα παράξενο **ΧΑΚ, ΧΑΚ, ΧΑΚ** σαν βραχνιασμένο γαϊδούρι που φτύνει άχυρο... και μετά άρχισε να κλοτσάει.

«Οχ, όχι, τι έγινε *πάλι*;» Η Λεονόρα αναστέναξε και σηκώθηκε από τη θέση της. Γύρισε και άνοιξε ένα μεγάλο μεταλλικό τμήμα του κινητήρα που βρισκόταν πίσω της. «Δεν μπορώ με τίποτα να το φτιάξω αυτό το πράγμα» μουρμούρισε και άρχισε να σκαλίζει τη μηχανή μ' ένα κατσαβίδι. Το άγχος της είχε αρχίσει να ισοφαρίζει την έξαψή της.

Βλέπετε, η Λεονόρα δε θα *έπρεπε* να ασχολείται με υποβρύχια. Ή να φωτίζει την άγρια ζωή της περιοχής. Θα *έπρεπε* να κάνει ακριβώς το αντίθετο απ' αυτό· να κρύβεται, να κρατάει χαμηλό προφίλ, να γίνεται *ένα* με τους άλλους. Γιατί η Λεονόρα Μπολτ ήταν ένα εννιάχρονο κορίτσι που ζούσε ινκόγκνιτο.

Στην πραγματικότητα, η Λεονόρα πίστευε ότι ήταν πολύ καλή σε αυτή την ανοησία με το κρύψιμο. Δεν πήγαινε πολύς καιρός από τότε που κρυβόταν στο μικροσκοπικό νησί Κράμπι λίγα μίλια από την ακτή του Σνόρμπερι. Εντάξει, δεν *κρυβόταν* ακριβώς. Ήταν περισσότερο σαν να κρυβόταν με το ζόρι, αφού εκεί την είχε φυλακίσει από τριών χρόνων ο απαίσιος θεός της, ο λόρδος Λούθερ Μπράιτσπαρκ. Ήταν ένας μέτριος καθηγητής που είχε γίνει απίστευτα πλούσιος και διάσημος κλέβοντας τις αξιοσημείωτες εφευρέσεις της Λεονόρας· όπως είχε κλέψει και τους γονείς της, με αποτέλεσμα η Λεονόρα να περάσει όλη της τη ζωή νομίζοντας πως ήταν ορφανή.

Πρόσφατα, όμως, η ζωή της είχε μεταμορφωθεί.

Όλα ξεκίνησαν όταν ο Τζακ, ένα αγόρι από το Σνόρμπερι, το οποίο βρίσκεται στην ηπειρωτική χώρα, ξεβράστηκε κατά λάθος στο νησί της. Μαζί με την οικονόμο της Λεονόρας, τη Μίλντρεντ, και έναν δύστυχο βαρκάρη, τον καπετάν Σπανγκ, γλίτωσαν από τα νύχια του θείου της. Τότε η Λεονόρα ανακάλυψε πως οι γονείς της ήταν ζωντανοί και κρατούνταν όμηροι σε μια μυστηριώδη τοποθεσία καταμεσής του ωκεανού. Εξού και το υποβρύχιο. Η Λεονόρα θα έπαιρνε πίσω την οικογένειά της και τίποτα δεν μπορούσε να την εμποδίσει.

Έτριψε το μέτωπο με τον καρπό της, αφήνοντας πάνω του μια βρόμικη μουτζούρα. Να ήταν άραγε η αντλία έγχυσης καυσίμου το πρόβλημα ή μήπως είχαν φράξει τα φίλτρα αέρα; Θα έπρεπε να το ερευνήσει, πράγμα που σήμαινε κι άλλες καθυστερήσεις.

Έτρεμε, αρνούμενη να σκεφτεί την πιθανότητα να τη βρει ο θείος της προτού τελειώσει. Την τελευταία φορά που τον είδε, ο Λούθερ είχε καταστρώσει ένα σχέδιο για να αποκτήσει μια ισχυρή νέα τεχνολογία, μια φόρμουλα ανθρώπινων συναισθημάτων. Η Λεονόρα τον εξόρισε πίσω στο

νησί Κράμπι χρησιμοποιώντας ένα καταπληκτικό μηχανήμα τηλεμεταφοράς που είχε εφεύρει η ίδια: το Διακόπτερο. Η ματαίωση των μοχθηρών του σχεδίων ήταν το μεγαλύτερο επίτευγμά της. Ορκίστηκε να μην τον αφήσει ποτέ του να κερδίσει. Ήξερε όμως πως, αν ζούσε ακόμη, θα ήταν πιο θυμωμένος από ποτέ.

Γι' αυτό η Λεονόρα ζούσε τώρα υπό άκρα μυστικότητα στο Σνόρμπερι (που συμπεριλαμβανόταν στη λίστα με τις Περιοχές Αυξημένης Βαρεμάρας και σε εκείνη με τις περιοχές Εκπληκτικής Φυσικής Μονοτονίας, ενώ παράλληλα κέρδιζε το βραβείο για Το Πιο Ανιαρό Χωριό επί 463 συνεχόμενα χρόνια). Ήταν ένα μέρος που θύμιζε καρτ ποστάλ, όπου οι άνθρωποι σιδέρωναν το γρασίδι τους, γάλλιζαν τους κάδους και σκούπιζαν τα παιδιά τους με την ηλεκτρική, ένα καταφύγιο όπου ήλπιζε πως ο θεός της δε θα μπορούσε να τη βρει – αν και ανησυχούσε ότι οι επικίνδυνα βαρετοί κάτοικοι ίσως άρχιζαν να παρατηρούν κάποια πράγματα, όπως τα τρωκτικά που λαμπύριζαν σαν φώτα νέον και κοσμούσαν τώρα τους θάμνους. Ή τα σκάφη

που εμφανίζονταν από το πουθενά. Η ταχύτητα του φωτός είναι 299.792.458 μέτρα το δευτερόλεπτο και η Λεονόρα υπολόγιζε πως ήταν μόνο η μισή ταχύτητα από εκείνη με την οποία κινούνταν το κουτσομπολιό σ' αυτό το χωριό. Εν ολίγοις, μερικές αποτυχημένες προσπάθειες ακόμα και η μυστική της ταυτότητα θα πήγαινε περίπατο.

«Λοιπόν, νομίζω ότι χρειάζομαι κάποια ανταλλακτικά» είπε και έκλεισε τον κινητήρα. «Απ' ό,τι φαίνεται, Μεζεδάκι, σήμερα δεν είναι η μέρα που θα ρίξουμε το υποβρύχιο στο νερό».

Ο Μεζές τέντωσε τ' αυτιά του. Τα μουστάκια του σταμάτησαν να κουνιούνται. Η Λεονόρα τού

έβγαλε τη ζώνη και του έκανε μια αγκαλιά. Μετά, έβγαλε ένα ασημένιο μενταγιόν από την αλυσίδα που κρεμόταν στον λαιμό της. Μέσα, υπήρχε μια ξεθωριασμένη φωτογραφία των γονιών της. Κρατούσαν ο ένας τον άλλο χέρι χέρι και χαμογελούσαν στην κάμερα. «Θα σας βρω» ψιθύρισε και πίεσε στα χείλη της την εικόνα «ό,τι κι αν γίνει».

Η Λεονόρα έκλεισε το μαγνητικό κούμπωμα και βόλεψε το μενταγιόν δίπλα στην καρδιά της. «Απ' ό,τι φαίνεται, αύριο θα ξεκινήσεις μαζί μου το σχολείο» είπε και χάιδεψε απαλά το κεφάλι του Μεζέ. Εκείνος τσίριξε, πήδηξε από τα χέρια της και προσπάθησε να κρυφτεί κάτω από το μαξιλάρι του.

Η Λεονόρα ήταν έτοιμη να αρχίσει ξανά τα κανακέματα, όταν άκουσε κάτι που έκανε όλες τις τρίχες στον σβέρκο της να **ΤΙΝΑΧΤΟΥΝ** και να σταθούνε προσοχή. Πάνω από το κεφάλι της, ακούγονταν βήματα. *Ποιος μπορεί να ανέβηκε εδώ πάνω;* αναρωτήθηκε. Άκουσε κάποιον να προσπαθεί να ανοίξει την ατσάλινη καταπακτή του υποβρυχίου και, άξαφνα, μια φωνή τής είπε: «Αχά! Σε βρήκα!».

Η Λεονόρα δε θα έπρεπε να φτιάχνει
ένα υποβρύχιο πάνω σε δέντρο. Ή να φωτίζει
την άγρια ζωή της περιοχής. Θα έπρεπε
να κρατάει το κεφάλι χαμηλά,
να περνά απαρατήρητη.

Γιατί η Λεονόρα Μπολτ
είναι μια **ΜΥΣΤΙΚΗ** εφευρέτρια.

Όμως, δεν μπορεί να σταματήσει να σκέφτεται
τα στοιχεία που έχει βρει και ίσως την οδηγήσουν
στους γονείς της. Έτσι, όσο κρύβεται στο Σνόρμπερι
και προσπαθεί απεγνωσμένα να αποφύγει
τον μοχθηρό της θείο, η Λεονόρα καταστρώνει
ένα σχέδιο.

Ίσως χρειαστεί να οδηγήσει ένα υποβρύχιο
που έφτιαξε η ίδια, με παρέα λίγους μόνο
φίλους και μια βίδρα με ιδιαίτερως ευαίσθητα
μουστάκια – αλλά μόλις η καταστροφή
τους χτυπήσει την πόρτα, το παλαβό σχέδιο
της Λεονόρας αποδεικνύεται το πιο έξυπνο
που κατέστρωσε ποτέ της...

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΒΙΒΛΙΟ
ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ

ISBN:978-618-03-3192-9

9 786180 331929

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 83192

από 8 ευρώ

metaixmio.gr

